810/08

Den 30. november 2008 blev i sag nr. 73.918:

xxx xxxxxxx
xxxxxx xxxxxx xxxx xxx xxxxx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har retshjælpsdækning i Codan Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til en sag mod bestyrelsen i den andelsforening, hvor klageren bor.

Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at der ikke er rimelig grund til at føre sagen, da påstanden kunne være nedlagt allerede i forbindelse med en tidligere sag, hvor andelsboligforeningen i øvrigt var adciteret.

Det fremgår af sagen, at klagerens tidligere samlever havde nedlagt påstand om, at klageren skulle anerkende, at han havde opnået medejendomsret til den andelslejlighed, der havde været deres fælles bolig under samlivet. Til støtte herfor gjorde han gældende, at han havde hjulpet med finansieringen af boligen, ligesom han havde stillet som betingelse, at de skulle eje andelslejligheden i lige sameje. I den forbindelse var han af formanden for andelsforeningens bestyrelse blevet påført andelsbeviset.

K. Byret anførte i dom afsagt den 13/2 2006:

"**Parternes synspunkter**

Sagsøgers bemærkninger under hovedsagen

Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgte først i 2003 og 2004 havde en pæn indtægt. Sagsøgte havde ikke i november 2000 penge til at købe andelsboligen S.H. Gade 10, 3. th., da hun fik mulighed for at købe den af sin bror, og sagsøgte har fortsat ikke betalt købesummen til broderen. Sagsøgte havde heller ikke den 1. april 2003 de 127.469 kr. til at købe lejlighed 2, beliggende i nr. 12, idet hun lånte pengene af sin chef. Det var en betingelse, at de to lejligheder blev lagt sammen, og det var sagsøger, der lavede de fornødne undersøgelser og tegninger samt beregninger over omkostninger hertil. En del af arbejdet skulle udføres af autoriserede håndværkere, men det var sagsøger selv, der i første omgang stillede egen arbejdskraft til rådighed uden beregning. Derfor manglede der 63.000 kr., som sagsøger tilbød at skaffe gennem sin gamle bankforbindelse F. Bank. Sagsøger stillede som betingelse, at han blev medejer af den sammenlagte andelsbolig, såfremt han dels skulle låne penge til ombygningen dels skulle yde egen arbejdskraft i et ikke ubetydeligt omfang. Hertil kommer, at F. Bank forlangte, at sagsøger blev medejer. Derfor indgik parterne en frivillig aftale om, at parterne fremover skulle eje andelsboligen med 50 % til hver. Og derfor gik sagsøger personligt til Po.H. og bad om, at sagsøger kom til at stå på andelsbeviset som medejer på halvdelen. På denne baggrund ejer parterne andelsboligen i lige sameje. Dette underbygges af, at alle afdrag og renter i F. Bank siden er blevet betalt af sagsøger alene og altid til tiden, indtil sagsøgte fik sagsøger smidt ud af boligen. Det underbygges videre af, at sagsøger ud over at skaffe de 63.000 kr. i F. Bank og sin egen arbejdskraft har brugt 70.000 kr. - fra salg af forretning - på sammenlægningen og renoveringen af andelsboligen. De fremlagte notaer under bilag 18 beviser dette. Endvidere har sagsøger betalt en række regninger for sagsøgte, hvorfor sagsøger i alt har investeret en ikke ubetydelig økonomisk værdi i andelsboligen og investeret lige så meget som sagsøgte. Parterne har altid under samlivet haft adskilt økonomi. Hertil kommer, at i dansk ret stilles der normalt ikke formkrav til en retshandel, og det gælder også ved overdragelse af andele i en andelsboligforening. Derfor er en ikke iagttagelse af formkrav ikke ensbetydende med, at en overdragelse bliver ugyldig eller bevirker, at overdragelsen kan anfægtes. Derfor kan sagsøger støtte ret på andelsbeviset, og bestyrelsens opfattelse er uden relevans.

Sagsøgtes bemærkninger til hovedsagen

Sagsøgte har gjort gældende, at der ikke er sket overdragelse i overensstemmelse med lovbekendtgørelsen om andelsboligforeninger og andre boligselskaber, og at bestyrelsen ikke har handlet i god tro, hvorfor påførelsen af sagsøgeren på andelsbeviset er sket i strid med aftalelovens § 36. Andelsbeviset blev udfærdiget af bestyrelsen uden sagsøgtes vidende 1 måned før henvendelsen fra Amtssparekassen F., hvorfor sagsøgeren, da han ikke har været medunderskriver på de forskellige overdragelsesaftaler, ikke kan være i god tro om sit medejerskab. Der er tale om vanhjemmel, idet bestyrelsen har påført sagsøgeren på andelsbeviset uden retmæssig hjemmel hertil, og sagsøgeren har ikke løftet bevisbyrden for, at der foreligger en aftale om medejerskab. Derimod har sagsøgte løftet bevisbyrden for, at hun er retmæssige ejer af andelen og bevist, at sagsøgte ikke har givet sit tilsagn til overdragelse af en delvis andel til sagsøgeren. Det forhold, at sagsøgeren har udført arbejde i lejligheden, berettiger ikke til medejerskab, og heller ikke det forhold, at sagsøgeren har indhentet godkendelser fra offentlige myndigheder, berettiger til medejerskab. Heller ikke at sagsøgte har stillet sin andel som garanti for et lån til sagsøgeren berettiger til medejerskab, og sagsøgeren har ikke løftet bevisbyrden for, at lånet blev brugt til erhvervelse af halvdelen af den nye sammenlagte andelslejlighed. Bestyrelsen og dennes advokat har endvidere skriftligt meddelt, at de er enige med sagsøgte i, at sagsøgeren ikke kan støtte ret på andelsbeviset, og sagsøgeren har ikke løftet bevisbyrden for, at han er medejer af sagsøgtes andelslejlighed, hvorfor sagsøgte skal frifindes.

I forhold til den i sagsøgerens påstandsdokument nye påstand om at sagsøgte skal betale 'husleje' med kr. 24.000,00 gøres herudover gældende, at sagsøgte allerede har betalt alle de med lejligheden forbundne udgifter, og at sagsøgeren ikke har løftet bevisbyrden for rigtigheden af kravets størrelse, hvorfor sagsøgte skal frifindes.
Adcitantens bemærkninger i adcitationssagen

Adcitanten L.M. har til støtte for sin påstand gjort gældende, at der ikke er sket overdragelse i overensstemmelse med lovbekendtgørelsen om andelsboligforeninger og andre boligselskaber, og at samtlige overdragelsesdokumenter, som adciterede har udarbejdet i forbindelse med de i sagen omhandlende andelslejligheder, angiver, at adcitanten er ejer af andelslejligheden. Derfor har adciterede ikke har handlet i god tro i forbindelse med påførelsen af Pe.H. på andelsbeviset, hvorfor den delvise overdragelse af andelslejligheden til Pe.H. er sket i strid med aftalelovens § 36. Adciterede udfærdigede det nye andelsbevis uden adcitantens vidende, hvorfor der er tale om vanhjemmel, idet adciterede har påført Pe.H. på andelsbeviset uden retmæssig hjemmel hertil, og adciterede har ikke dokumenteret, at der foreligger en aftale om medejerskab mellem Pe.H. og adcitanten. Hertil kommer, at adciterede har handlet i strid med foreningens vedtægter, og at adciterede returnerede lånebeløbet fra Pe.H.'s lån i Amtssparekassen F., F. Bank, til Pe.H. en uge efter, at pengene var blevet indsat på andelsforeningens konto, hvorfor Pe.H.'s krav i hovedsagen mod adcitanten rejses på baggrund af det af bestyrelsen fejlagtige andelsbevis. Bestyrelsen har ikke ønsket at rette det fejlagtige andelsbevis til trods for, at adciterede og dennes advokat skriftligt har meddelt, at de er enige med adcitanten i, at Pe.H. ikke kan støtte ret på andelsbeviset, hvorfor adciterede har pådraget sig et erstatningsansvar over for adcitanten.

Adciteredes anbringender i adcitationssagen

AB S.H. har til støtte for de nedlagte påstande gjort gældende, at adcitanten, L.M., ikke har lidt noget tab, og at adciterede AB S.H. ikke har udvist nogen culpøs adfærd eller på andet grundlag vil kunne gøres ansvarlig for et eventuelt tab, som adciterede måtte have lidt, og endvidere, at adciterede AB S.H. ikke på andet grundlag kan forpligtes til at godtgøre adcitanten - helt eller delvist - et eventuelt beløb, som adciterede måtte blive forpligtet til at betale til sagsøger, Pe.H., i hovedsagen.

Rettens begrundelse og afgørelse

Retten lægger til grund, at på begge overdragelsesaftaler, jf. hovedsagens bilag 5 og 7, er sagsøgte L.M., anført som eneejer af de to andelslejligheder. Retten lægger videre til grund, således som der er enighed mellem parterne om, at det er sagsøgte L.M., der alene har optaget lån til købene af de pågældende andelslejligheder. Udgangspunktet for ejerskabet er herefter de således foreliggende skriftlige dokumenter i form af overdragelsesaftaler.

Der foreligger ikke skriftlige dokumenter mellem parterne i hovedsagen, hvoraf det fremgår, at sagsøgte, L.M., har overdraget andele til sagsøger Pe.H. Vedrørende en mundtlig aftale herom har Po.H. forklaret, at han ikke kan huske, at L.M. har sagt, at også Pe.H. skulle anføres på andelsbeviset. Han boede i samme opgang og fandt det naturligt. På denne baggrund og mod sagsøgte L.M.'s benægtelse af at have overdraget en del af andelen til Pe.H., findes sagsøger Pe.H. ikke at have bevist, at der forelå en mundtlig aftale om overdragelsen. Derfor kan Pe.H. ikke støtte ret på det af andelsboligforeningen udstedte andelsbevis, jf. sagens bilag 14, hvilket andelsbevis det må lægges til grund, sagsøgte L.M. ikke har set før denne sag er blevet rejst. Retten har ved bevisbedømmelsen også taget i betragtning, at sagsøger Pe.H. mod sagsøgte L.M.'s benægtelse ikke har bevist, at L.M. havde kendskab til selve indholdet af den af sagsøger afsendte låneansøgning, jf. hovedsagens bilag 8, lige-

som retten ved bevisbedømmelsen har taget i betragtning, at det forhold, at sagsøgte L.M. underskrev gældsbrevet, jf. hovedsagens bilag 9, ikke ændrer bevisbedømmelsen, idet der intet fremgår af gældsbrevet om ejerskabet til andelslejligheden. Retten har i den forbindelse også tillagt det vægt, at parterne under samlivet på forskellig måde har medunderskrevet lån for hinanden til forskellige formål.

Retten lægger efter begge parters forklaring til grund, at Pe.H. i hvert fald i kraft af sin arbejdsindsats har ydet en del vedrørende sammenlægningen og istandsættelsen af andelslejlighederne, men retten bemærker, at dette forhold ikke i sig selv uden gyldige skriftlige eller mundtlige aftaler herom overfører ejendomsret af andele til andelslejligheden til sagsøger Pe.H.

Vedrørende den af sagsøger, Pe.H., nedlagte påstand om betaling af husleje følger det af ovenstående, at sagsøgte, L.M., ikke skal betale herfor til sagsøger, Pe.H., fordi hun er eneejer af lejligheden, og fordi sagsøger, Pe.H., efter sin egen forklaring ophørte med at betale, da han faktisk flyttede fra lejligheden.

Da der i hovedsagen alene er nedlagt påstande relaterende til ejendomsretten til andelslejligheden frifindes sagsøgte, L.M., derfor for alle de af sagsøger Pe.H. nedlagte påstande.

Allerede som følge af ovenstående frifindes også den adciterede, AB S.H., for den af adcitanten, L.M., nedlagte erstatningspåstand.

Vedrørende sagsomkostninger har retten lagt vægt på, at sagsøger har fri proces, at adcitationssagen alene er forårsaget af sagsøgers sagsanlæg, og at der i adcitationssagen af adcitanten, L.M., er betalt 5.800,00 kr. i retsafgift.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, L.M., frifindes.
Adciterede, AB S.H., frifindes."

Denne dom blev senere den 12/2 2007 stadfæstet ved Østre Landsret.

Klagerens advokat anførte ved skrivelse af 8/6 2007 til formanden for andelsforeningen:

"Som det er bekendt, har min klient måttet igennem såvel retssag som fogedsag for at fastslå sin retsstilling med hensyn til andelslejligheden. På trods af, at min klient ikke på noget tidspunkt har overdraget andelen til sin tidligere samlever, Pe.H., var det på andelsbeviset anført, at denne på lige fod med min klient var indehaver af andelen. Min klient har i to instanser fået medhold i, at hun ikke havde overdraget nogen del af andelen til Pe.H., og at denne ikke kunne støtte ret på det af foreningen udstedte andelsbevis, som min klient i øvrigt aldrig var gjort bekendt med.

I en retssag anlagt af Pe.H. mod min klient ved K. Byret adciterede min klient andelsboligforeningen med påstand om skadesløsholdelse for det krav, som min klient måtte blive pålagt at udrede til Pe.H. Min klient blev frifundet, og allerede af den grund blev også andelsboligforeningen frifundet.

Som formand for bestyrelsen afgav De forklaring under sagens behandling i K. Byret. Det fremgår af forklaringen bl.a., at andelsboligforeningen ikke anvender ekstern administrati-

onsbistand, og at foreningens bestyrelse også varetager ekspeditioner m.v. i forbindelse med overdragelse af andele.

Yderligere fremgår det, at De spurgte min klient, hvem der skulle stå på andelsbeviset i forbindelse med hendes køb af første lejlighed. Tilkøbet af den yderligere lejlighed og ombygningen anså De for at være et fællesprojekt for min klient og Pe.H. Det hedder herefter i byrettens gengivelse af Deres forklaring: '*Direkte spurgt om hvilken person der har givet ham besked på, hvilke navne der skulle stå på andelsbeviset, siger Po.H., at han ikke kan huske, at L.M. har sagt, at også Pe.H. skulle anføres, men at han heller ikke kan afvise, at L.M. har sagt det. Han mener, at hun har sagt det. ... Da han udfærdigede andelsbeviset, ... , mente han, at det var sådan, det skulle være. Han boede i samme opgang og fandt det naturligt*'.

Det er min klients og min opfattelse, at Deres ensidige og uopfordrede udfærdigelse af andelsbeviset med såvel min klient og Pe.H. som andelshavere er ansvarspådragende, og at De og de øvrige daværende medlemmer af bestyrelsen skal erstatte min klients tab opstået som følge heraf. Tabet omfatter bl. a. selvrisiko og advokatomkostninger i forbindelse med de af Pe.H. anlagte sager.

Inden jeg endeligt rådgiver min klient om det videre forløb, opfordrer jeg Dem til - inden 15 dage fra i dag - at redegøre udførligt for, om De måtte have haft saglige grunde at finde det naturligt, at Pe.H. skulle anføres på andelsbeviset. Det forekommer mig efter gennemgang af sagen, at Deres forklaring for byretten må tages som udtryk for, at beslutningen om at medtage Pe.H. på andelsbeviset ensidigt blev truffet af Dem alene eller i samråd med den øvrige bestyrelse. Hvis De er uenig heri, går jeg ud fra, at De nøje vil begrunde Deres standpunkt.

Indtil videre forbeholder jeg min klients retsstilling i enhver henseende. En eventuel retssag vil blive anlagt mod de personer, som på det pågældende tidspunkt var medlemmer af andelsboligforeningens bestyrelse."

Andelsforeningens advokat anførte som følge heraf i skrivelse af 20/6 2007 til klagerens advokat:

"Jeg skal for god ordens skyld kort opsummere sagens forløb således.

Deres klient bebor andelslejligheden S.H. Gade 12, 3.th. sammen med sin samlever Pe.H.

Parterne sætter lejligheden i stand sammen og optager i fællesskab et lån, for hvilket andelsboligforeningen kautionerer.

Alle forhandlinger med foreningen vedrørende kaution, optagelse af lån m.v. varetages af Deres klients daværende samlever hr. Pe.H.

På et tidspunkt bliver Deres klient og Pe.H. uenige og ophæver samlivet.

Der opstår en tvist mellem parterne om, hvorvidt andelslejligheden er ejet i fællesskab eller af L.L. alene.

Pe.H. anlægger sag mod L.L. og nedlægger under sagen påstand om, at hun forpligtes til at anerkende, at andelslejligheden er ejet i fællesskab.

Under sagen gør hr. Pe.H. en række forhold gældende til støtte for hans påstand om, at han ejer lejligheden i fællesskab med Deres klient.

Et af flere af disse argumenter er, at andelsbeviset er udstedt til begge parter i fællesskab.

Som De givet er bekendt med, er et andelsbevis ikke en dokumentation for en adkomst til en andelslejlighed. Andelsbeviset er udelukkende en kvittering for indbetaling af andelsindskuddet, og der er således ikke nogen "ihændehaverrettigheder" knyttet til andelsbeviset.

Andelsbevisets fejlagtige udseende var således ikke i sig selv anledning til retssagen.

Under den af Pe.H. anlagte sag mod Deres klient adciterer Deres klient A/B S.H.. Under sagen nedlægger Deres klient påstand om, at adciterede A/B S.H. skal forpligtes til at skadesløsholde Deres klient for et hvert krav, som Deres klient måtte blive pålagt i hovedsagen. A/B S.H. frifindes og tillægges kr. 20.000,00 i sagsomkostninger fra Deres klient.

Med andre ord har spørgsmålet om, hvorvidt A/B S.H. har optrådt ansvarspådragende over for Deres klient, været gjort til genstand for prøvelse i byretten. Hvorvidt en andelsboligforening pådrager sig et erstatningsansvar beror på de enkelte bestyrelsesmedlemmers optræden. Med andre ord har retten allerede bedømt, hvorvidt der har været foretaget ansvarspådragende handlinger fra mine klienter og bestyrelsesmedlemmernes side.

Jeg vedlægger kopi af nævnte dom afsagt den 13. februar 2006.

Jeg skal derfor på andelsboligforeningen og bestyrelsens vegne afvise, at Deres klient har noget krav. Som nævnt har Deres klient allerede én gang fået prøvet dette spørgsmål ved byretten. Byrettens afgørelse har Deres klient valgt ikke at anke til landsretten. Alene af denne grund vil Deres klient ikke igen kunne rejse krav ved byretten."

Klagerens advokat anførte i skrivelse af 8/11 2007 til selskabet:

"Som advokat for L.L. anmelder jeg herved under retshjælpsdækningen i henhold til ovennævnte police en sag, hvori min klient ønsker at anlægge retssag mod A/B S.K. og denne andelsboligforenings bestyrelse.

Sagens omstændigheder fremgår af sagsfremstillingen i vedlagte stævningsudkast med foreløbig ulitrerede (nogle bilag mangler, men vil blive stillet til rådighed, således at de kan fremlægges med stævningen). - Jeg henleder opmærksomheden på, at der i den omtalte sag anlagt af Pe.H. mod min klient (dengang L.M.) skete adcitation af A/B S.H. med påstand om, at foreningen skulle skadesløsholde min klient for ethvert krav, som min klient måtte blive pålagt i hovedsagen. Jeg er orienteret om, at min klient havde dækning under retshjælpsforsikring til førelsen af denne sag.

Der blev ikke under sagen taget stilling til spørgsmålet om andelsboligforeningens og dennes bestyrelses eventuelle erstatningsansvar over for min klient. Jeg henviser navnlig til præmisserne i byrettens dom. Der er derfor med det påtænkte sagsanlæg tale om en helt ny sag.

Jeg beder Dem meddele, om De kan anerkende sagen under retshjælpsdækningen. Min klient opfylder ikke de økonomiske betingelser for fri proces, hvilket efterfølgende vil blive dokumenteret."

7. 73.918

Selskabets advokat anførte i skrivelse af 8/12 2007 til klagerens advokat:

> "Selskabet kan ikke give tilsagn om retshjælp til retssag mod A/B S.H. og dennes bestyrelse. Dette skyldes, at jeg ikke mener, der på det foreliggende grundlag er tilstrækkelig sandsynlighed for, at din klient får medhold i sine påstande.
>
> I henhold til retshjælpsbetingelsernes § 2, stk. 3, jf. § 5, stk. 1, har selskabet såvel ret som pligt til at udtale sig, om der på det foreliggende grundlag er rimelig grund til gennemførelse af retssag.
>
> Som sagen er oplyst, både kunne og burde der have været nedlagt selvstændig påstand mod enten Pe.H. eller adciterede A/B S.H. under den oprindelige retssag, og omkostninger ved gennemførelse af et nyt søgsmål vil som følge heraf være afholdt uden rimelig grund. Derudover har jeg noteret mig, at det af dommen fremgår, at din klient har underskrevet som selvskyldnerkautionist i forhold til kravene vedrørende afbetaling på lån."

Klagerens advokat anførte herefter i skrivelse af 2/1 2008 til selskabets advokat:

> "Det er din opfattelse, at der ikke efter det foreliggende er tilstrækkelig sandsynlighed for, at min klient kan få medhold. Som jeg læser dit brev, har du ikke begrundet den opfattelse. Jeg mener ikke, at man kan være særlig i tvivl om, at bestyrelsen har handlet ansvarspådragende, og at min klient kan løfte bevisbyrden herfor. Jeg medgiver, at tabet og dokumentationen herfor i højere grad kan give anledning til tvivl, men at der er lidt kausalt tab i en størrelsesorden, der ikke er helt ubetydelig, tror jeg ikke, det vil volde særlige vanskeligheder at overbevise om.
>
> Synspunktet om, at der kunne og burde være nedlagt selvstændig påstand om disse krav under den oprindelige sag, vil jeg ikke afvise; det er så meget desto lettere for mig, som jeg ikke repræsenterede min klient dengang. Jeg er imidlertid ikke enig i, at omkostningerne ved en ny sag om andre krav af den grund vil være afholdt uden rimelig grund. I den rimelighedsvurdering, som selskabet har ret og pligt til at udøve, kan ikke efter min opfattelse indgå et hensyn til, om forsikringstageren og/eller dennes rådgivere har handlet mere eller mindre hensigtsmæssigt processuelt ved tilrettelæggelsen af en tidligere retssag mod samme part. Afgørende må være for rimelighedsvurderingen, om den anmeldte sag synes at kunne få et gunstigt udfald for forsikringstageren. En sag, som har udsigter i den retning, er det som alt overvejende hovedregel også rimeligt at føre."

Klagerens advokat anførte i senere mail af 4/3 2008 til selskabets advokat:

> "Jeg er enig i, at der omkring lånet i F. Bank er en betydelig vanskelighed forbundet med, at min klient har underskrevet som medhæftende debitor. Lånet (provenuet) blev udbetalt af foreningen efter Pe.H.'s anvisninger til dennes konto i A. Banken. Min klient mener i dag, at hun ville have forlangt lånet betalt til en fælles konto, hvis hun var blevet spurgt, hvad hun burde være blevet, da hun var ene-andelshaver. Betragtningen kan være, at hun er blevet påført et tab herved, men det forudsætter, at man ser bort fra, at hun som følge af Pe.H.'s pengemangel er afskåret fra regres mod denne."

Klagerens advokat har ved skrivelse af 9/5 2008 over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal anerkende, at de skal give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning.

Selskabet har ved skrivelse af 18/6 2008 fastholdt sin afgørelse over for nævnet. Selskabet har til støtte herfor anført:

> "På baggrund af nærværende sag for Ankenævnet har vi taget sagen op til fornyet vurdering, men har ikke fundet anledning til at ændre vores stillingtagen.
>
> Det fremgår af pkt. 5, stk. 1 i retshjælpsvilkårene, at forsikringen ikke dækker omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen.
>
> Under henvisning til ovennævnte bestemmelse skal vi fastholde, at der ikke er rimelig grund til at føre en særskilt sag mod A/B S.H.
>
> Ved vores afgørelse har vi lagt vægt på, at de nedlagte påstande burde og kunne være nedlagt under den nu afsluttede sag, og at meromkostninger som følge af denne undladelse aldrig kan udgøre rimelige omkostninger i retshjælpsmæssig forstand.
>
> Dertil kommer, at vi ikke finder det godtgjort, at vores kunde vil få medhold i det af hendes advokat opgjorte tab i relation til lån, låsesmeds- og advokatomkostninger.
>
> Det bemærkes i den forbindelse, at vores kunde har underskrevet lånet som selvskyldnerkautionist, hvorfor hun næppe vil være i stand til at løfte bevisbyrden for, at hun har lidt et tab i den forbindelse.
>
> Ligeledes finder vi det ikke sandsynliggjort, at vores kunde vil få medhold i, at udgiften til låsesmed er adækvat og kausal i forhold til den af A/B S.H. påståede udviste uagtsomhed.
>
> Det findes desuden at være yderst tvivlsomt, om retten vil tillade at et krav om advokatudgifter behandles særskilt, henset til at påstanden kunne og burde være nedlagt under adcitationssagen. I forlængelse heraf er det tillige vores opfattelse, at det ikke ville have fordyret den oprindelige anlagte sag, såfremt påstanden havde været nedlagt. Sluttelig skal det bemærkes, at vi ikke på det foreliggende grundlag vurderer rimeligheden af kravets størrelse.
>
> Såfremt Ankenævnet måtte lægge til grund, at sagen er rimelig at føre, skal det subsidiært gøres gældende, at nærværende sag og den tidligere sag udgør samme forsikringsbegivenhed, der i det væsentligste udspringer af samme retlige og faktiske forhold. Dækningssummen vil i så fald være begrænset til kr. 130.000, hvoraf der allerede er udbetalt kr. 52.375."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

> "**§ 2. Hvilke tvister er dækket af retshjælpsforsikringen?**
> …
> 3. Selskabet skal - på det foreliggende grundlag - afgive udtalelse om, hvorvidt tvisten er dækket af forsikringen eller ikke. Selskabet har både ret og pligt til at give udtryk for tvivl om sagens rimelighed. Dækningstilsagn er begrænset til omkostninger, der står i et rimeligt forhold til sagens genstand.
> …
> **§ 5 Hvilke omkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?**

1. Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at det ikke kan kritiseres, at selskabet har afvist at give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning, da omkostningerne til den forestående sag ikke findes at kunne afholdes med rimelig grund.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand